

Súd: Okresný súd Bratislava II
Spisová značka: 52C/230/2006
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1206214051
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Roštárová
ECLI: ECLI:SK:OSBA2:2014:1206214051.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava II v konaní pred samosudkyňou JUDr. Alenou Roštárovou v právnej veci navrhovateľa: P. B., Q. Č. XXX/X, P., zast. JUDr. Jánom Hlaváčom, advokátom, so sídlom Ružová 5, Rožňava, proti odporcovi Slovenský plynárenský priemysel, a.s., Mlynské Nivy č. 44/a, Bratislava, IČO: 35 815 256, o zaplatenie 426,44 EUR (12 847,- Sk) s príslušenstvom takto

rozhodol:

Súd návrh navrhovateľa na prerušenie konania **z a m i e t a**.

Súd návrh **z a m i e t a**.

Navrhovateľ je **p o v i n n ý** zaplatiť odporcovi náhradu trov konania 21,24 EUR do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom zo dňa 4.9.2005, doručeným súdu dňa 5.9.2005, sa navrhovateľ domáhal, aby súd zaviazal odporcu na zaplatenie sumy 12 847,- Sk (426,44 €) s príslušenstvom titulom nevyplateného podielu na hospodárskom výsledku za rok 2001 vo výplatnom termíne za mesiac august 2002, t. j. 10.9.2002.

Navrhovateľ návrh na začatie konania odôvodnil tým, že u právneho predchodcu odporcu Slovenského plynárenského priemyslu š.p. bol v priebehu celého roku 2001 v hlavnom pracovnom pomere. Právny predchodca odporcu SPP, š.p. bol zrušený bez likvidácie, majetok, práva, povinnosti a záväzky (i neznáme) okrem práv podľa § 16 zákona č. 92/1191 zb. v platnom znení zrušeného štátneho podniku prešli na Fond národného majetku SR, ktorý tento majetok práva, povinnosti a záväzky vložil dňa 1.7.2001 do akciovej spoločnosti Slovenský plynárenský priemysel. Slovenský plynárenský priemysel, a.s. bola založená zakladateľskou listinou zo dňa 11.6.2001 v súlade s § 154 až § 220 zákona č. 513/1991 Zb. v znení neskorších predpisov, na základe Uznesenia vlády SR č. 317/220 zo dňa 11.4.2001 o privatizácii Slovenského plynárenského priemyslu, š.p. Medzi SPP, š.p. a SPP, a.s. nastal prechod práv a povinností z pracovnoprávných vzťahov. Kolektívna zmluva, uzatvorená medzi SPP, š.p. ako zamestnávateľom a odborovými základnými organizáciami, pôsobiacimi v SPP, š.p. na obdobie rokov 2001-2003 je záväzná i pre prípadných nástupcov zmluvných strán (§ 17 ods. 3 Kolektívnej zmluvy). Podľa § 14 Kolektívnej zmluvy uzavretej na roky 2001 až 2003 zaviazal zabezpečiť v príslušnom roku tvorbu podielov na hospodárskych výsledkoch vo výške priemernej tarifnej mzdy dosiahnutej u odporcu v predchádzajúcom roku. Termín vyplatenia podielov bol v kolektívnej zmluve stanovený na výplatný termín za mesiac august príslušného roka. Priemerná tarifná mzda u odporcu dosiahnutá za rok 2001 bola 12 847,- Sk. Na základe § 14 Kolektívnej zmluvy uzavretej na roky 2001 až 2003 vznikla odporcovi právna povinnosť zaplatiť v prospech navrhovateľa podiel na hospodárskom výsledku za

rok 2001 vo výplatnom termíne za mesiac august 2002, teda 10.9.2002, sumu 12 847,- Sk. Odporca však predmetné podiely na hospodárskom výsledku za rok 2001 navrhovateľovi doposiaľ neuhradil a to aj napriek urgenciám zo strany zástupcov zamestnancov. Pritom vo výročnej správe odporcu za rok 2001 sa konštatuje, že po vykonaní odvodových povinností dosiahol sa zisk 404 mil. Sk, čo len podopiera žalovaný nárok navrhovateľa. V § 14 Kolektívnej zmluvy sú výplaty podielov na hospodárskych výsledkoch určené jednoznačne: „Zamestnávateľ zabezpečí v príslušnom roku tvorbu podielov na hospodárskych výsledkoch vo výške priemernej tarifnej mzdy dosiahnutej v SPP, š.p. v predchádzajúcom roku. Konkrétny postup vyplatenia podielov bude upravený vnútro podnikovým predpisom vopred prerokovaným s Plynárenským odborovým zväzom (ďalej len ako „POZ“). Termín vyplatenia je stanovený vo výplatnom termíne za mesiac august príslušného roka.“ V § 14 Kolektívnej zmluvy, ale ani v iných ustanoveniach Kolektívnej zmluvy nie sú dojednané žiadne ďalšie podmienky výplaty podielov. Výplata podielov a jej podmienky resp. obmedzenia nie sú riešené zákonnými normami, len dojednaniami v Kolektívnej zmluve. Táto zmluva je záväzná pre zmluvné strany a pre všetkých zamestnancov, ktorí u zamestnávateľa vykonávajú prácu hlavnom pracovnom pomere.

Súd vo veci vydal dňa 8.9.2005 platobný rozkaz, proti ktorému podal odporca včas odpor, ktorý odôvodnil tým, že podmienky na vyplatenie podielov na hospodárskom výsledku v roku 2001 neboli splnené. Vo veci konal v súlade so zákonom o kolektívnom vyjednávaní sprostredkovateľ a rozhodca. Rozhodca v tejto veci vydal rozhodnutie, pričom zamestnávateľ (odporca) využil svoje právo, ktoré mu dáva zákon o kolektívnom vyjednávaní a podal námietky voči rozhodnutiu rozhodcu na Krajský súd v Bratislave. Vzhľadom na to, že prebieha iný súdny spor, nie je možné o nároku rozhodnúť vydaním platobného rozkazu.

Súd vec prejednal v súlade s § 101 ods. 2 O.s.p. v neprítomnosti povereného zástupcu odporcu, ktorý sa na pojednávanie dňa 4.4.2014 nedostavil, svoju neúčast' ospravedlnil, žiadal, aby sa pojednávalo a rozhodovalo v jeho neprítomnosti.

Navrhovateľ v podaní zo dňa 31.1.2014 navrhol prerušiť konanie do právoplatného skončenia rozhodcovského konania vedeného I. T. B., rozhodcom pre kolektívne spory MPSVaR SR, medzi POZ a SPP, a.s. o vyplatenie podielov na hospodárskom výsledku za rok 2001 a do právoplatného skončenia konaní vedených na Okresnom súde Bratislava II sp. zn. 11C/48/2006 a sp. zn. 12C/136/2006.

Podľa § 109 ods. 2 písm. c) O. s. p. pokiaľ súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na takéto konanie podnet.

Dôvodom pre prerušenie konania podľa § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p. je skutočnosť, že prebieha konanie, v ktorom sa rieši prejudiciálna otázka. V tomto prípade nie je daný dôvod na prerušenie konania vedeného pod sp. zn. 52C/230/2006 do právoplatného skončenia konaní vedených na tunajšom súde pod sp. zn. 11C/48/2006 a sp. zn. 12C/136/2006, ktoré sa vedú totožných veciach, nakoľko súd už v zhodných veciach rozhodol a existujú aj právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu v totožnej veci (napr. 6Co/640/2013). Rovnako nie je dôvod na prerušenie konania do právoplatného skončenia rozhodcovského konania vedeného I. T. B., rozhodcom pre kolektívne spory MPSVaR SR, medzi POZ a SPP, a.s. (odporcom) o vyplatenie podielov na hospodárskom výsledku za rok 2001, nakoľko bez ohľadu na výsledok tohto konania odporcovi nevznikne povinnosť vyplatiť zamestnancom podiely na hospodárskom výsledku za rok 2001, pokiaľ odporca v tomto období nedosiahol zisk, ako nevyhnutný predpoklad vzniku nároku na vyplatenie podielov na hospodárskom výsledku za rok 2001.

Na základe vyššie uvedených skutočností a citovaných zákonných ustanovení nie je daný dôvod na prerušenie konania. Súd preto návrh navrhovateľa zo dňa 31.1.2014 na prerušenie konania ako nedôvodný zamietol.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s prednesmi účastníkov a obsahom listinných dôkazov, ktoré tvoria obsah spisu a zistil tento skutkový stav:

Z Výpovede z pracovného pomeru zo dňa 8.12.2003 vyplýva, že pracovný pomer medzi navrhovateľom ako zamestnancom a odporcom ako zamestnávateľom bol ukončený ku dňu 31.3.2004.

Z výpisu z obchodného registra odporcu súd zistil, že akciová spoločnosť bola založená zakladateľskou listinou zo dňa 11.6.2001 v súlade s § 154 až § 220 zák. č. 513/1991 Zb. v znení noviel, s dňom zápisu do obchodného registra 1.7.2001, v dôsledku Rozhodnutia Vlády Slovenskej republiky č. 317/2001 zo dňa 11.4.2001 o privatizácii Slovenského plynárenského priemyslu, štátny podnik, IČO: 00 211 290 zrušeného bez likvidácie. Majetok, práva, povinnosti a záväzky (i neznáme), okrem práv podľa § 16 zák. č. 92/1991 Zb., zrušeného štátneho podniku prešli na Fond národného majetku SR, ktorý ich dňa 1.7.2001 vložil do akciovej spoločnosti, Slovenský plynárenský priemysel, a. s.

Z ustanovenia § 14 s názvom Podiely na hospodárskych výsledkoch, Kolektívnej zmluvy SPP š.p. uzavretej dňa 15.11.2000 na roky 2001 až 2003 medzi SPP, š.p. ako zamestnávateľom a odborovými základnými organizáciami pôsobiacimi v SPP, š.p., zastúpenými predsedom POZ D. B. vyplýva, že zamestnávateľ zabezpečí v príslušnom roku tvorbu podielov na hospodárskych výsledkoch vo výške priemernej tarifnej mzdy dosiahnutej v SPP, š.p. v predchádzajúcom roku. Konkrétny postup vyplatenia podielov mal byť upravený vnútropodnikovým predpisom vopred prerokovaným s POZ. Termín vyplatenia bol stanovený vo výplatnom termíne za mesiac august príslušného roka.

Z Dodatku č. 3 ku Kolektívnej zmluve SPP, akciovej spoločnosti uzavretej na roky 2001 až 2003, ktorý dňa 11.12.2001 uzavreli odporca a predseda POZ Robert Kulifaj, vyplýva, že pre rok 2001 sa zrušil celý paragraf 14 „Podiely na hospodárskych výsledkoch.“ Nasledujúce paragrafy sa prečíslovali na § 14 „Doplnkové dôchodkové poistenie“ atď. Dodatok sa stal neoddeliteľnou súčasťou Kolektívnej zmluvy SPP, akciovej spoločnosti na roky 2001 až 2003 a nadobudol účinnosť dňom podpisu zmluvnými stranami, t. j. 11.12.2001.

Z Výkazu ziskov a strát za roky 2000 a 2001, ktorý tvorí súčasť Výročnej správy SPP, vyplýva, že odporca dosiahol v roku 2001 kladný hospodársky výsledok 404 mil. Sk.

Z Výkazu ziskov a strát v plnom rozsahu k 31.12.2011 odporcu, ktorý tvoril prílohu k daňovému priznaniu k dani z príjmov odporcu, vyplýva, že hospodárskym výsledkom odporcu v roku 2001 bola strata.

Z rozhodnutia zo dňa 4.1.2014 rozhodcu Ing. Jaroslava Kulicha v kolektívnom spore o plnenie kolektívnej zmluvy, ktoré nie je právoplatné, vyplýva, že rozhodca rozhodol tak, že zamestnávateľ (odporca) nemá povinnosť zabezpečiť tvorbu podielov na hospodárskych výsledkoch za rok 2001 podľa § 14 Kolektívnej zmluvy SPP, š.p. uzatvorenej na roky 2001 až 2003 z 15.11.2000.

Z Čestného vyhlásenia Róberta Kulifaja zo dňa 16.1.2008 vyplýva, že Róbert Kulifaj nespochybňuje skutočnosť, že Dodatok č. 3 ku Kolektívnej zmluve SPP, akciovej spoločnosti uzavretej na roky 2001 až 2003 podpísal. Ďalej uviedol, že jeho motívom bolo a cieľom bolo umožniť vyplatenie podielov na hospodárení pre zamestnancov za rok 2000. Úmyslom oboch strán nebolo zrušiť platnosť ustanovenia § 14 Kolektívnej zmluvy, ale iba pozastaviť platnosť tohto ustanovenia, kým nebudú vyplatené podiely na hospodárskom výsledku za rok 2000 podľa predchádzajúcej platnej kolektívnej zmluvy a to len odo dňa podpisu dodatku dňa 11.12.2001 do 31.12.2001.

Z Čestného vyhlásenia Ing. L. C. zo dňa 16.1.2008 vyplýva, že L. C. nespochybňuje skutočnosť, že Dodatok č. 3 ku Kolektívnej zmluve SPP, akciovej spoločnosti uzavretej na roky 2001 až 2003 podpísal. Ďalej uviedol, že jeho motívom bolo a cieľom bolo umožniť vyplatenie podielov na hospodárení pre zamestnancov za rok 2000. S položkou podiely na hospodárskom výsledku sa i naďalej v Kolektívnej

zmluve uvažovalo. Zrušenie § 14 Kolektívnej zmluvy sa dotýkalo roku 2001, avšak vo vzťahu k podielom za rok 2000. Účinnosť Dodatku č. 3 bola odo dňa podpisu dňa 11.12.2001 do 31.12.2001.

Z Čestného vyhlásenia I. R. A. zo dňa 21.7.2008 vyplýva, že I. R. A. nespochybnuje skutočnosť, že Dodatok č. 3 ku Kolektívnej zmluve SPP, akciovej spoločnosti uzavretej na roky 2001 až 2003 podpísal. Ďalej uviedol, že Dodatok č. 3 riešil odmeňovanie zamestnancov za rok 2000, nemal nič spoločné s podielmi na hospodárskom výsledku za rok 2001.

Z interného listu odporcu zo dňa 2.11.2001 vyplýva, že odporca zvažoval formy náhradného plnenia - čiastočnej kompenzácie nevyplatených podielov, pretože v roku 2000 došlo k vykázaniu straty odporcu, z uvedeného dôvodu neboli vytvorené potrebné zdroje na vyplatenie podielov, nebol dosiahnutý zisk.

Zo Záveru z rokovania dňa 29.3.2004 o plnení ustanovenia § 14 Kolektívnej zmluvy za rok 2001 medzi generálnym riaditeľom odporcu, predsedom POZ a sprostredkovateľom vyplýva, že odporca predložil ponuku kompromisného riešenia sporu tak, že zamestnancom vyplatí 50 % nároku požadovaného POZ. POZ s ponukou nesúhlasil, požadoval vyplatenie čiastky v zmysle § 14 kolektívnej zmluvy.

Navrhovateľ ďalej v priebehu konania uviedol, že nárok, ktorý vyplýva navrhovateľovi z kolektívnej zmluvy je možné charakterizovať ako jeho individuálne právo, ktoré je možné vymáhať individuálnou žalobou. Tvrdenie odporcu, že nárok na vyplatenie na podiely na hospodárskom výsledku za rok 2001 nevznikol zamestnancom odporcu z dôvodu uzatvorenia Dodatku č. 3 zo dňa 11.12.2001 Kolektívnej zmluvy na roky 2001 - 2003 možno vyvrátiť čestnými vyhláseniami zo dňa 16.1.2008 I. L. C., vtedajšieho predsedu predstavenstva odporcu a D. B., vtedajšieho predsedu POZ, ako aj čestným vyhlásením vtedajšieho člena predstavenstva odporcu I. R. A.. Podľa predmetných vyhlásení Dodatok č. 3 zo dňa 11.12.2001 Kolektívnej zmluvy na roky 2001 - 2003 riešil odmeňovanie zamestnancov za rok 2000. V tomto roku sa spoločnosť dostala do straty v dôsledku dodatkového odvodu do štátneho rozpočtu SR. Tým došlo k tomu, že hospodársky výsledok SPP bol záporný. Z toho dôvodu vykonalo predstavenstvo SPP, a.s. kroky vedúce k možnosti vyplatiť zamestnancom náhradu za podiely na hospodárskom výsledku za rok 2000. Následne bol z vyššie uvedeného dôvodu podpísaný Dodatok č. 3 Kolektívnej zmluvy na roky 2001 - 2003. Po schválení v dozornej rade boli vyplatené jednorazové odmeny pre zamestnancov, avšak za týmto účelom bolo potrebné zrušiť § 14 Kolektívnej zmluvy, čo sa vykonalo Dodatkom č. 3. Zrušenie § 14 Kolektívnej zmluvy sa dotýkalo roku 2001, avšak vo vzťahu k podielom za rok 2000. Účinnosť dodatku č. 3 bola odo dňa podpisu, t.j. od 11.12.2001 do 31.12.2001. Zo samotnej dikcie Dodatku č. 3 vyplýva, že ide o právny režim regulujúci nárok na podiely na hospodárskom výsledku pre rok 2001, teda za nárokové obdobie roku 2000. Dodatok č. 3 podiely na hospodárskom výsledku za rok 2001 neriešil, tu platilo pôvodné znenie Kolektívnej zmluvy. Podľa výkazu ziskov a strát odporcu hospodársky výsledok po zdanení a osobitnom odvode za rok 2001 bol 404 mil. Sk, čo je v rozpore s tvrdením odporcu, že odporca vykázal v uvedenom období stratu. Rozhodca v kolektívnom spore POZ proti SPP, a.s. o vyplatenie podielov na hospodárskom výsledku SPP, a.s. za rok 2001 podľa navrhovateľa nesprávne opiera svoje rozhodnutie o Dodatok č. 3 ku Kolektívnej zmluve, ktorý podľa rozhodcu zrušil § 14 Kolektívnej zmluvy, čím odporcovi zanikla povinnosť vyplatiť zamestnancom podiely za rok 2001. Neboli totiž preverené okolnosti uzatvorenia Dodatku č. 3. Zmluvné strany sa dohodli na pozastavení účinnosti predmetného ustanovenia, pričom to jednoznačne časovo ohraničili a to odo dňa podpisu Dodatku č. 3 11.12.2001 do 31.12.2001. Obdobie predtým a potom zostáva však predmetným dodatkom nedotknuté. Dodatkom č. 3 bolo vyplatenie podielov na hospodárskom výsledku len pozastavené a v novelizovanom znení Kolektívnej zmluvy a novej Kolektívnej zmluve z 1.4.2002 je zahrnuté aj vyplatenie podielov na hospodárskom výsledku za rok 2001. Úmysel iba pozastaviť účinnosť Kolektívnej zmluvy na určitý čas potvrdzujú aj vyhlásenia osôb, konajúcich pri uzatváraní Dodatku č. 3 I. L. C., I. R. A. J. D. B.. Odporca započal argumentáciou a účelovým výkladom tohto dodatku po piatich rokoch od času, kedy došlo ku kolektívnemu sporu. Dodatok č. 3 riešil otázku podielov na hospodárskom výsledku za rok 2000, kedy fakticky nevznikol zamestnancom nárok na podiely v dôsledku vykázanej straty spoločnosti. Potvrdením týchto úkonov je aj vyplatenie odmien pre zamestnancov SPP, a.s. za rok 2000 vo výpláte mzdy za mesiac december 2001. Odporca dosiahol v roku 2001 kladný hospodársky výsledok. Odvod štátneho podniku do štátneho rozpočtu nemožno považovať za nákladovú položku (pasívum hospodárenia), nakoľko odvod predstavuje akúsi

„dividendu“ štátu z podnikania, a teda jednoznačne je ziskom z podnikania. Nárok na vyplatenie podielov z hospodárenia vzniká splnením podmienok pre jeho vznik a to v tomto prípade výlučne dosiahnutím kladného hospodárskeho výsledku. Uzatvorenie novej kolektívnej zmluvy nemá vplyv na vznik predmetného nároku. Na zasadnutí predstavenstva odporcu bolo konštatované, že podmienky na vyplatenie podielov na hospodárskom výsledku boli splnené. Na rokovaní pred sprostredkovateľom pre riešenie kolektívneho sporu odporca predložil ponuku kompromisného riešenia sporu v tom, že navrhol vyplatenie 50 % nároku požadovaného zástupcami zamestnancov, na čo zástupcovia nepristúpili. Zmena argumentácie odporcu prišla až s právnym nástupcom SPP, š.p., ktorý uvedené listiny vykladal v rozpore s úmyslom, ktorý osoby pri podpise mali. Navrhovateľ zdôrazňuje, že § 14 sa zrušuje pre rok 2001.

Odporca ďalej v priebehu konania uviedol, že Dodatok č. 3. ku Kolektívnej zmluve uzatvorenej na roky 2001 až 2003 zo dňa 11.12.2001, ktorý sa dotkol § 14 tejto kolektívnej zmluvy preukazuje, že navrhovateľ nemá právo na podiel na hospodárskom výsledku za rok 2001. V tomto dodatku sa zmluvné strany kolektívnej zmluvy výslovne dohodli, že celý § 14 „Podiely na hospodárskych výsledkoch“ pre rok 2001 sa ruší s tým, že zároveň došlo k prečíslovaniu nasledujúcich ustanovení kolektívnej zmluvy. Ďalej odporca uviedol, že ak by sa aj zmluvné strany nedohodli na zmene kolektívnej zmluvy uzatvorenej na roky 2001 až 2003 Dodatkom č.3, ani tak by zamestnancom odporcu nárok na podiel na hospodárskom výsledku za rok 2001 v konečnom dôsledku nevznikol. Vychádzajúc z pôvodného ustanovenia § 14 kolektívnej zmluvy uzatvorenej na roky 2001 až 2003, zamestnancom by vznikol nárok na podiel na hospodárskom výsledku zamestnávateľa (ako nadstavbovej zložky mzdy) iba v prípade priaznivých hospodárskych výsledkov. Priaznivými hospodárskymi výsledkami je stav, keď zamestnávateľ v príslušnom období (v danom prípade v kalendárnom roku 2001) dosiahne zisk. Keďže odporca je právnym nástupcom štátneho podniku Slovenský plynárenský priemysel, š.p. a v dôsledku transformácie v priebehu roka 2001 na neho prešli všetky práva a povinnosti právneho predchodcu, smerodajným a rozhodujúcim je hospodársky výsledok zamestnávateľa (odporcu) k 31.12.2001. Za účelom zistenia hospodárskeho výsledku odporcu k 31.12.2001 je potrebné použiť individuálnu účtovnú závierku odporcu k 31.12.2001. Z výkazu ziskov a strát odporcu k 31.12.2001 vyplýva, že hospodárskym výsledkom odporcu v roku 2001 bola strata, a teda nebol splnený predpoklad na vznik povinnosti odporcu ako zamestnávateľa vyplatiť zamestnancom podiely na hospodárskom výsledku za rok 2001, keďže bol záporný. Odporca preto navrhol návrh navrhovateľa v celom rozsahu zamietnuť a v prípade úspechu v spore si uplatnil právo na náhradu trov konania.

Podľa § 20 ods. 1 zákona č. 65/1965 Zb. Zákonník práce v znení účinnom v období od 1.5.2001 do 1.4.2002 (ďalej len „Zákonník práce“) postup pri uzavieraní kolektívnych zmlúv (podnikových a vyššieho stupňa) ustanovuje zákon.

Podľa § 20 ods. 2 Zákonníka práce v kolektívnych zmluvách možno upravovať mzdové a ostatné pracovnoprávne nároky v rámci danom pracovnoprávnymi predpismi. Ak tento zákon ustanovuje, v ktorých prípadoch možno v kolektívnych zmluvách zvyšovať alebo rozširovať pracovnoprávne nároky zamestnancov, vzťahuje sa to na zamestnávateľov, ktorí prevádzkujú podnikateľskú činnosť, ak sa výslovne neustanovuje inak. Zamestnávateľmi, ktorí prevádzkujú podnikateľskú činnosť, sa na účely tohto zákona rozumie všetci zamestnávatelia, ktorí nie sú rozpočtovou organizáciou alebo príspevkovou organizáciou, ktorej výdavky na mzdy a ostatné pracovnoprávne nároky sú zabezpečované jej finančným vzťahom na rozpočet zriaďovateľa.

Podľa § 20 ods. 3 Zákonníka práce nároky, ktoré vznikli z kolektívnej zmluvy jednotlivým zamestnancom, sa uplatňujú a uspokojujú ako ostatné nároky zamestnancov z pracovného pomeru.

Podľa § 111 ods. 1 Zákonníka práce zamestnancom prislúcha za vykonanú prácu mzda.

Podľa § 111 ods. 2 Zákonníka práce mzdou sa rozumie tarifná mzda (základná mzda, mzdová tarifa), mzdové príplatky a ostatné mzdové zložky ustanovené v mzdových predpisoch, prípadne v kolektívnych zmluvách.

Podľa § 111 ods. 3 Zákonníka práce mzda nesmie byť nižšia než minimálna mzda.

Podľa § 111 ods. 4 Zákonníka práce zamestnávateľa samostatne rozhodujú o uplatnení príslušnej formy základnej mzdy (úkolovej, podielovej alebo časovej), prípadne popri nej o uplatnení ďalších mzdových foriem ustanovených v mzdových predpisoch, prípadne v kolektívnych zmluvách.

Podľa § 112 ods. 1 Zákonníka práce zamestnávateľa poskytujú zamestnancom mzdu podľa kolektívnych zmlúv vyššieho stupňa a v ich rámci podľa podnikových kolektívnych zmlúv, prípadne vnútorných mzdových predpisov alebo pracovných zmlúv. Pokiaľ poskytovanie mzdy neupravujú kolektívne zmluvy vyššieho stupňa, poskytujú zamestnávateľa zamestnancom mzdu podľa mzdových predpisov a v ich rámci podľa podnikových kolektívnych zmlúv, prípadne vnútorných mzdových predpisov alebo pracovných zmlúv.

Podľa § 112 ods. 2 Zákonníka práce zamestnancom sa nezávisle od celkových výsledkov zamestnávateľov zaručujú nároky vzniknuté na tarifnú mzdu a mzdové príplatky ustanovené v mzdových predpisoch, prípadne v kolektívnych zmluvách vyššieho stupňa.

Podľa § 112 ods. 3 Zákonníka práce zamestnávateľ môže poskytovať zamestnancom v súvislosti s pracovným pomerom iné plnenia peňažnej hodnoty, naturálne požitky, prípadne iné nepeňažné plnenia iba vtedy, ak to ustanovuje právny predpis.

Na základe vykonaného dokazovania a citovaných zákonných ustanovení dospel súd k záveru, že návrh navrhovateľa nie je dôvodný.

Medzi účastníkmi nebolo sporné, že navrhovateľ bol v rozhodujúcom období, t.j. počas celého roku 2001 v hlavnom pracovnom pomere ako zamestnanec odporcu.

Pojem mzda z právneho hľadiska vychádza z jej ekonomickej úlohy. Predstavuje odmenu za vykonanú prácu, ktorá sa realizuje podľa vopred stanovených zásad mzdovej politiky konkretizovaných najmä v mzdových sústavách a ustanoveniach kolektívnych zmlúv. Mzda za prácu má peňažnú formu, vyjadruje určité množstvo a kvalitu práce podľa vopred stanovených noriem, odráža celkovú efektivitu príslušnej organizácie, význam dotknutej pracovnej profesie, jej kvalifikačné požiadavky a osobný výkon a prínos zamestnanca. Mzda predstavuje na jednej strane individuálne oprávnenie zamestnanca na mzdu a na druhej strane najmä povinnosť zamestnávateľa odmeňovať zamestnancov za vykonanú prácu nielen v predpísanej miere, ale aj progresívnym spôsobom. Možno teda konštatovať, že mzda je viazaná na existenciu pracovnoprávneho vzťahu, predovšetkým pracovného pomeru a predstavuje odmenu, ktorú je zamestnávateľ povinný vyplácať zamestnancovi za ním vykonanú prácu podľa jej množstva, akosti a vopred stanovených noriem.

Mzda je splatná za predchádzajúce mesačné obdobie, prémie a odmeny sa môžu vyplatiť za dlhšie časové obdobie. V prípade skončenia pracovného pomeru je mzda splatná v deň jeho skončenia. Prémie a iné pohyblivé zložky mzdy, výška ktorých nie je v čase skončenia pracovného pomeru známa, sú splatné v najbližšom výplatnom termíne po zistení ich výšky. U odporcu bol deň určený na výplatu mzdy stanovený na 10. deň nasledujúceho mesiaca.

Kolektívna zmluva je spôsobilá byť prameňom práva v zásade len vtedy, keď sú jej ustanovenia všeobecnej povahy a záväzne upravujú celú skupinu právnych vzťahov rovnakého druhu a neurčitého počtu. V tomto prípade ide o tzv. normatívnu zmluvu, ktorú je potrebné odlišiť od individuálnych právnych aktov, ktoré sa dotýkajú len individuálnych, prípadov, a ktoré spôsobujú vznik, zmenu a zánik práv a povinností konkrétne určených subjektov pracovnoprávnych vzťahov. Okrem normatívnej časti

tvorí obsah kolektívnej zmluva aj záväzková časť, ktorá zahŕňa záväzky zmluvnej povahy a záväzky morálne. Z normatívnej časti kolektívnej zmluvy upravujúcej mzdové a pracovné podmienky vznikajú pre zamestnanca nároky, ktoré môže uplatniť rovnako ako ostatné nároky vyplývajúce z pracovnoprávneho pomeru.

Význam práce zamestnanca nemôže zamestnávateľ vždy ohodnotiť len základnou mzdou alebo platom zamestnanca. Zamestnávateľ môže ako motiváciu vyplácať zamestnancom aj podiely na hospodárskych výsledkoch zamestnávateľa. Pravidlá o ich poskytovaní musia byť stanovené vopred a nárok na ich vyplatenie vznikne zamestnancovi po splnení dopredu stanovených merateľných ukazovateľov.

V prejedávanej veci má súd za to v podľa pôvodného ustanovenia § 14 Kolektívnej zmluvy SPP š.p. uzavretej dňa 15.11.2000 na roky 2001 až 2003 priznanie podielov na hospodárskych výsledkoch bolo závislé na hospodárskom výsledku odporcu (zamestnávateľa) za rok 2001. Z prípadného kladného hospodárskeho výsledku mal odporca zabezpečiť tvorbu podielov vo výške priemernej tarifnej mzdy dosiahnutej v SPP, š.p. Priaznivý hospodársky výsledok je stav, keď zamestnávateľ v príslušnom období (v tomto prípade kalendárnom roku 2001), dosiahne zisk, teda kladný hospodársky výsledok, po tom, ako splní všetky svoje povinnosti vyplývajúce zo zákona, zmluvy, resp. iných právnych skutočností. Z Výkazu ziskov a strát k 31.12.2001, ktorý odporca podal na príslušný daňový úrad spolu s daňovým priznaním za rok 2001, je zrejmé, že odporca vykázal v riadku 60 hospodársky výsledok za účtované obdobie roka 2001 v mínusovej hodnote, teda vykázal stratu.

Navrhovateľ neuviedol a netvrdil žiadne skutočnosti, ktoré by spochybnili údaje uvedené vo výkaze ziskov a strát v plnom rozsahu k 31.12.2001, ktoré boli odporcom predložené Daňovému úradu. Výročná správa odporcu za rok 2001 - Výkaz ziskov a strát k 31.12.2001 nezohľadňuje hospodárenie zamestnávateľa (odporcu), pričom pri posudzovaní, či bola splnená podmienka pre vyplatenie podielov na hospodárskom výsledku, ktorou bolo dosiahnutie zisku, slúžila individuálna účtovná závierka. Výročná správa sa zostavuje na základe iných finančných ukazovateľov (vypracováva sa tzv. konsolidovaná závierka) a táto z právneho hľadiska pre posúdenie hospodárskeho výsledku odporcu nemôže byť záväzná. Z pohľadu určenia hospodárskeho výsledku je rozhodujúci Výkaz ziskov a strát v plnom rozsahu k 31.12.2001 predkladaný odporcom Daňovému úradu a nie Výročná správa, ako tvrdí navrhovateľ. Jediným záväzným a určujúcim dokumentom v tomto prípade je výkaz predkladaný príslušnému daňovému úradu, z ktorého jednoznačne pre dané obdobie vyplýva záporný hospodársky výsledok (strata).

Pravidlá a podmienky pre vznik nároku na výplatu tejto pohyblivej zložky mzdy by mali byť upravené pracovnou alebo kolektívnou zmluvou. Pohyblivé zložky mzdy nie sú nárokovateľné. Ak norma, predmetom ktorej je úprava priznania podielov ako pohyblivej zložky mzdy podľa vopred vydaných interných predpisov, dojednaní v dohodách o mzde, prípadne kolektívnej zmluve, neexistuje, je rozhodnutie o priznaní podielov výhradne v pôsobnosti zamestnávateľa. Ak je pohyblivá zložka mzdy priznaná, stane sa jej vyplatenie zložkou nárokovou. V tomto prípade ustanovenie kolektívnej zmluvy upravujúce priznanie pohyblivej zložky mzdy, a to § 14 „Podiely na hospodárskych výsledkoch“ pre rok 2001, bolo už v čase podania návrhu na súd zrušené Dodatkom č. 3 ku Kolektívnej zmluve SPP, akciovej spoločnosti zo dňa 11.12.2001. Uvedený dodatok za POZ uzavrel a podpísal jeho predseda D. B., ktorý za POZ rovnako uzavrel a podpísal aj Kolektívnu zmluvu SPP, š.p. uzavretú na roky 2001 až 2003, všetky jej predchádzajúce dodatky č. 1, 2 ako aj posledný dodatok č. 4 a Kolektívnu zmluvu SPP, akciovej spoločnosti na roky 2002 až 2003. Podpis tohto dodatku potvrdil aj sám D. B. v čestnom vyhlásení. Žiadne nové ustanovenie, ktoré by upravovalo poskytnutie podielov na hospodárskom výsledku za rok 2001 v Kolektívnej zmluve SPP, akciovej spoločnosti nebolo prijaté. Z toho vyplýva, že vyplatenie podielov na hospodárskom výsledku za rok 2001 sa nemohlo stať nárokovou zložkou mzdy navrhovateľa. K rovnakému záveru dospel aj Krajský súd v Bratislave v konaní pod sp. zn. 6Co/640/2013 v totožnej veci, keď skonštatoval, že na základe Dodatku č. 3 ku Kolektívnej zmluve SPP, akciovej spoločnosti zo dňa 11.12.2001 odporca nemal pre rok 2001 povinnosť zabezpečiť tvorbu podielov na hospodárskom výsledku vo výške priemernej tarifnej mzdy dosiahnutej v predchádzajúcom roku a nevznikol tak ani nárok zamestnancov na ich vyplatenie vo výplatnom termíne august 2002. Nová Kolektívna zmluva Slovenského plynárenského priemyslu, a.s., na roky 2002 až 2003, ktorou sa ukončila

platnosť Kolektívnej zmluvy SPP š. p., na roky 2001 až 2003 nadobudla účinnosť dňa 1.4.2002. Prípadné pohnútky predsedu POZ a členov predstavenstva, ktoré mali smerovať k dočasnosti vypustenia tohto ustanovenia a k riešeniu odmien za rok 2000, ktoré údajne mali pri uzatváraní Dodatku č. 3, neboli vyjadrené v texte tohto dodatku, v ktorom je uvedené: „§ 14 Podiely na hospodárskych výsledkoch - pre rok 2001 sa ruší celý paragraf. Nasledujúce paragrafy sa prečíslujú na § 14 Doplnkové dôchodkové poistenie atď.“ Dodatok sa stal neoddeliteľnou súčasťou Kolektívnej zmluvy SPP, akciovej spoločnosti na roky 2001 až 2003 a nadobudol účinnosť dňom podpisu zmluvnými stranami, t. j. 11.12.2001. Týmto došlo k trvalému vypusteniu § 14 Kolektívnej zmluvy.

Z vykonaného dokazovania má súd za preukázané, že nárok navrhovateľa na vyplatenie podielov na hospodárskych výsledkoch za rok 2001 zanikol, a to uzavretím Dodatku č. 3 ku Kolektívnej zmluve SPP, a.s., ktorým bol § 14 „Podiely na hospodárskych výsledkoch“ pre rok 2001 Kolektívnej zmluve SPP, akciovej spoločnosti zo dňa 11.12.2001 zrušený.

V prejednávanej veci bolo taktiež preukázané, že ani v prípade, že by Dodatok č. 3 nebol uzavretý a platil by pôvodný § 14 Kolektívnej zmluvy SPP š.p. uzavretej dňa 15.11.2000 na roky 2001 až 2003, by navrhovateľovi nárok na vyplatenie podielov na hospodárskom výsledku za rok 2001 nevznikol. Nebola splnená hlavná podmienka na jeho vyplatenie, a to dosiahnutie kladného hospodárskeho výsledku odporcom. Odporca nedosiahol v rozhodnom období (v roku 2001) kladný hospodársky výsledok, naopak jeho výsledkom bola strata.

Súd s poukazom na zásadu hospodárnosti konania nevykonal navrhovateľom navrhnuté dokazovanie výsluchom svedka D. B., I. L. C. a I. R. A. k okolnostiam uzavretia Dodatku č. 3 ku Kolektívnej zmluve, nakoľko súd má za preukázané, že odporca nedosiahol v rozhodujúcom období zisk a preto sú irelevantné okolnosti, za akých bol podpísaný predmetný dodatok ku Kolektívnej zmluve. Vzhľadom na zásadu hospodárnosti konania súd taktiež nevyžiadal od odporcu agendu týkajúcu sa mzdy za december 2001, za účelom ozrejmienia odmeny za rok 2000. Táto odmena nie je predmetom tohto konania a okolnosti jej vyplatenia nemajú žiaden súvis so skutočnosťou, že odporca v roku 2001 nedosiahol zisk.

Na základe uvedených skutočností a citovaných právnych predpisov súd návrh navrhovateľa ako nedôvodný v celom rozsahu zamietol.

O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku a úspešnému odporcovi vo veci priznal náhradu trov konania proti navrhovateľovi, ktorý vo veci úspech nemal. Trovy konania odporcu predstavujú odporcom zaplatený súdny poplatok za odpor podaný proti platobnému rozkazu v sume 21,24 €.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Bratislava II na Krajský súd Bratislava, písomne, v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p., odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,

- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie zhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k
- e) nesprávnym skutkovým zisteniam,
- f) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- g) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.